

LA MEDITERRÀNIA, EUROPA I ELS DRETS CIVILS

Les civilitzacions grega i llatina van veure completat el quadre de principis ètics amb l'aportació dels dogmes i la doctrina cristiana d'una banda —suma dels dos Testaments de la Bíblia—, i de la doctrina islàmica de l'altra banda. Segles després, totes aquestes doctrines convergiren, en més o menys mesura, en les constitucions o les lleis fonamentals de les comunitats que constituïen l'Europa sortida de l'edat mitjana.

En l'època actual, la constant emigració de masses africanes cap a Europa ha distorsionat les previsions morals que portàvem heretades i les han deixat laxes, fins a extrems perillosos. Perquè aquelles colles arribades a les costes nord del nostre mar a primeries del segle XXI, i que semblaven assumibles, han crescut com un tsunami. A la mar Mediterrània, hom calcula que hi ha més de dues mil naus enfonsades, de les quals ens demanem quina proporció creixent, dia a dia, ho és de les precàries embarcacions que queden a la deriva i que, molts de cops, sotsobren, dels gussis apedaçats i les llanxes inservibles carregades en excés, que salpen de les costes de Líbia i altres indrets.

Les persones que se salven, rescatades o desembarcades per sort, tenen en principi tots els drets humans a respectar. Però ja han estat ferits al lloc d'origen perquè, enfront de llur desesperat estat de fam i impotència, els oligarques i cacics els empenyen a emigrar, fent-los encara pagar i havent de fer milers de quilòmetres a peu fins arribar a territoris costaners. Ara, suposem que han arribat aquí: fins a quin punt ens proposem de respectar-los com a persones? Per començar, els acollim els estats de la costa mediterrània nord i, si bé els garantim menjar i allotjament provisional, aquest sol ser precari i de llarga durada. Cada país té una política de matisos diferents per amorosir i agençar la vida d'aquests germans. Caldria un esforç pressupostari immens i repartit assenyadament entre tots els països europeus per respectar degudament els drets humans dels migrants.

Si bé els països mediterranis han heretat d'antic un esquema de drets humans, que després va escampar-se per Europa, és hora que els estats reunits al Parlament Europeu no deixin els de la Mediterrània en situació lamentable, obligats a no poder garantir, per impossibilitat física i dèficit pressupostari, els drets humans als migrants. La Mediterrània ja fa el primer esforç; que tots ajudin en un segon pas a desafeixugar-la.

Josep Vallverdú